

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ตลาดเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔ กรุงเทพมหานครโดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับในเขตกรุงเทพมหานครตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพมหานครเป็นต้นไป

ข้อ ๓ นับแต่วันที่ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิก

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

- (๑) เทศบัญญัติเทศบาลนครหลวง เรื่อง ตลาด
เอกชน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอหนองแวง พุทธศักราช ๒๕๐๘
- (๓) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอบางขุนเทียน พุทธศักราช ๒๕๐๘
- (๔) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอตลิ่งชัน พุทธศักราช ๒๕๐๘
- (๕) ข้อบังคับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี
เรื่อง ตลาดเอกชน อำเภอบางกอกน้อย พุทธศักราช ๒๕๐๘
- (๖) ข้อบังคับสุขาภิบาลราชบุรีบูรณะ เรื่อง
ตลาดเอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๐
- (๗) ข้อบังคับสุขาภิบาลมีนบุรี เรื่อง ตลาดเอกชน
พ.ศ. ๒๕๐๐
- (๘) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางเขน เรื่อง ตลาด
เอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๒
- (๙) ข้อบังคับสุขาภิบาลบางกะปิ เรื่อง ตลาด
เอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๖
- (๑๐) ข้อบังคับสุขาภิบาลประเวศ เรื่อง ตลาด
เอกชน พ.ศ. ๒๕๐๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

(๑๑) ข้อยบังคับสุขาภิบาลภายในเจริญ เรื่อง ตลาด
เอกชน พุทธศักราช ๒๕๐๕

(๑๒) ข้อยบังคับสุขาภิบาลบางขุนเทียน เรื่อง
ตลาดเอกชน พ.ศ. ๒๕๑๔

บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อยบังคับ ระเบียบ
คำสั่งอื่น ๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
นี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ของเอกชนซึ่ง
ตามปกติจัดไว้ให้ผู้ใช้เป็นที่ประชุมสำหรับขายอาหารประเภท
สัตว์ เนื้อ ปลา ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด
ของเสี้ง่าย แต่ไม่ได้หมายความรวมถึงตลอดถึงตลาดนัดซึ่งจัดให้
มีขึ้นแห่งละไม่เกินสิบสองวันในปีหนึ่ง

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งตลาดเอกชน ต้องยื่นเรื่องราวขอรับ
ใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดพร้อมด้วยแผนผังแบบก่อสร้าง
และรายการปลูกสร้างในสถานที่ที่จะตั้งตลาดต่อผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

ในกรณีตลาดเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมาก่อนประกาศใช้
ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข อาจผ่อนผันให้
ทำการปรับปรุงตามข้อ ๘ ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพ
มหานครนี้ภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

ข้อ ๖ เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่า ผู้
ขอรับใบอนุญาตได้จัดสถานที่ที่ตั้งตลาดและมีเครื่องอุปกรณ์
สำหรับตลาดต้องด้วยสุขลักษณะตามเงื่อนไขที่บังคับไว้ในข้อ ๘
ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ ๕๐๐.๐๐ บาท

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๖ แล้วจะขอเปลี่ยนตัวผู้รับ
ใบอนุญาตได้ โดยยื่นเรื่องราวขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพ
มหานครโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้

ข้อ ๘ สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้างในสถานที่
นั้นต้องจัดให้ได้สุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องตั้งอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข
เห็นว่าไม่น่าจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (๒) อาคารต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคงแข็งแรง

- (๓) บริเวณพื้นที่ต้องทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง ทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขังอยู่ได้
- (๔) ต้องมีทางระบายน้ำทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย เพื่อรับน้ำให้ไหลไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะได้สะดวกและต้องมีการกำจัดน้ำโสโครกตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๕) ต้องมีแสงสว่างและการระบายอากาศให้เพียงพอตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๖) ทิวางของชายต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- ก. ต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒ ตารางเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายปลีก หรือสูงไม่น้อยกว่า ๑๕ เซนติเมตร สำหรับตลาดขายส่ง ทำด้วยวัสดุถาวรที่ปลูกสุขลักษณะ แยก

เป็นหมวดหมู่เหมาะสมตามประเภท
สินค้า และกำหนดหมายเลขประจำ
แต่ละที่ไว้ให้เห็นโดยชัดเจน

- ข. ต้องจัดที่นั่งสำหรับผู้ขายของไว้โดย
เฉพาะ เหมาะสมแยกต่างหาก จากที่
วางของขายและสะดวกต่อการเข้าออก
- ก. หากจะสร้างที่วางของขายซึ่งมีลักษณะ
พิเศษต่างหากจากที่กล่าวแล้วข้างต้น
จะต้องสร้างให้ถูกสุขลักษณะ ทำความ
สะอาดได้ง่าย ตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) ทางเดินของตลาดต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ก. ทางเข้าออกของตลาดต้องมีอย่างน้อย
หนึ่งทาง กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร ใน
กรณีที่ทางเข้าออก ลอดใต้อาคารอื่น
จะต้องสูงไม่น้อยกว่า ๕ เมตร
- ข. ทางเดินสำหรับผู้ซื้อของภายในอาคาร
ตลาดต้องกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

- (๘) ต้องทำรั้วหรือประตูกันหรือสิ่งป้องกันไว้
เพื่อมิให้คนและสัตว์เข้าไปพลุกพล่าน
- (๙) ต้องจัดให้มีส้วม เครื่องสุขภัณฑ์ อุปกรณ์
เครื่องใช้ จำนวนและสถานที่ตั้ง ตามคำ
แนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๐) ต้องจัดให้มีที่สำหรับล้างสินค้าพร้อมติดตั้ง
ท่อน้ำประปา และท่อระบายน้ำทิ้งให้เพียง
พอตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๑๑) ต้องปฏิบัติการอื่นๆ อันเกี่ยวกับสุขลักษณะ
ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ ในกรณีที่สถานที่ที่ตั้งเป็นตลาดและการปลูกสร้าง
ในสถานที่นั้นมีลักษณะพิเศษได้สุขลักษณะ มีการระบายอากาศ
โดยใช้เครื่องปรับอากาศ และได้รับความเห็นชอบจาก
เจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว สถานที่ที่ตั้งและการปลูกสร้างใน
สถานที่นั้นอาจได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้ตั้งตลาดต้องจัดให้มีเครื่องอุปกรณ์และสิ่งอื่นๆ
อันจำเป็นสำหรับสุขลักษณะของตลาด ดังต่อไปนี้

- (๑) ที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้
 สุกลักษณะให้มีขนาด จำนวนเพียงพอ และ
 ตั้งอยู่ในสถานที่ที่เหมาะสมตามคำแนะนำ
 ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข.
- (๒) น้ำสะอาดพร้อมทั้งที่เก็บสำรองน้ำให้มี
 ปริมาณเพียงพอและสะดวกแก่การใช้
 สำหรับล้างมือ ล้างสินค้า และล้างตลาด
- (๓) เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับ
 สุกลักษณะของตลาด ตามคำแนะนำของ
 เจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขสิ่งปลูกสร้างใน
 สถานที่ตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเท
 พมหานคร

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องดูแลควบคุมให้ผู้เข้าขาย
 ของในตลาดปฏิบัติตามระเบียบที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๘ (๖)

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องรักษาตลาด ตลอดจนของใช้
 ทั้งหมดให้ต้องด้วยสุกลักษณะและเรียบร้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องรักษาส่วนให้ได้สุกลักษณะอยู่เสมอ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

- (๒) ต้องจัดให้มีคนงานทำความสะอาดจำนวนเพียงพอ และต้องทำความสะอาดให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) ต้องจัดการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลใน ตลาดตามข้อบังคับของท้องถิ่น หรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (๔) ต้องจัดให้มีแสงสว่างเพียงพอภายในตลาดเวลากลางคืน
- (๕) ดูแลมิให้บุคคลใด นอกจากผู้มีหน้าที่เฝ้าตลาดใช้ตลาดเป็นที่หลับนอน
- (๖) ต้องจัดเก็บสิ่งของให้เรียบร้อยปลอดภัยจากสัตว์นำโรคต่างๆ และสะดวกแก่การทำมาค้าขายระหว่างเวลาเปิดตลาด
- (๗) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดวางสิ่งของกีดขวางในตลาด ตามทางเข้าสู่ตลาด ทางเดินรอบตลาด และห้ามมิให้ผู้ใดก่อเหตุรำคาญในบริเวณตลาด ดังต่อไปนี้

- (๑) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด แต่ไม่ห้ามถึงสัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อขายเป็นอาหาร
- (๒) สะสม หมักหมม หรือเททิ้ง สิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาดทำให้สถานที่สกปรกกรุงรังหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์นำโรคหรือเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็น
- (๓) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่น หรือน่าจะเกิดอันตราย
- (๔) ทำให้น้ำสะอาดสำหรับใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้นจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ
- (๕) ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล
- (๖) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

ข้อ ๑๕ ผู้เข้าขายของในตลาดต้องมีใบอนุญาต

ในการร้องขอรับใบอนุญาตนั้น ให้ยื่นเรื่องราวต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามแบบที่กำหนด เมื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควรและผู้ขอรับใบอนุญาตไม่เป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๙๔ ก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๖ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ฉบับละ ๑.๐๐ บาท

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตกับผู้ช่วยขายซึ่งระบุนามไว้ในใบอนุญาตไม่เกิน ๒ คน เท่านั้น

ข้อ ๑๘ ผู้ใดเป็นผู้เข้าขายของในตลาดอยู่แล้วในวันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ แต่ยังไม่มียาใบอนุญาต ต้องขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๕ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ข้อ ๑๙ ในการเข้าขายของในตลาด ผู้รับใบอนุญาตและผู้ช่วยขายต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) วางสิ่งของอยู่ในขอบเขตที่วางของขายซึ่งจัดไว้ ถ้าวางล้าออกมาให้ถือว่าวางสิ่งของ

กีดขวางในตลาด และห้ามมิให้วางสิ่งของ
สูงเกินกว่า ๑๒๕ เซนติเมตร จากพื้นตลาด
เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข

- (๒) วางสินค้าให้ถูกต้องตามที่ที่จัดไว้สำหรับ
ประเภทนั้น ๆ
- (๓) แต่งกายให้สะอาดตามที่เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขเห็นชอบ
- (๔) ใช้เครื่องปกปิดอาหารและภาชนะหรือ
เครื่องสำหรับประกอบ บรรจุอาหารให้พื้นผิว
ตะออง สัตว์นำโรค และรักษาเครื่องปกปิด
นั้นให้สะอาดใช้การได้ดีอยู่เสมอ
- (๕) ใช้น้ำสะอาดในการปรุง แห่ ล้างอาหารและ
ภาชนะ
- (๖) ใช้ภาชนะและเครื่องใช้ในการบริโภค
ที่สะอาด และรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๗) ใช้วัตถุที่สะอาด ห่อ หรือใส่ของให้แก่
ผู้ซื้อ

- (๘) ไม่จ้ำง หรือใช้บุคคลที่ป่วยหรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วยเป็นโรคติดต่อทำการประกอบปรุง หรือขายอาหาร
- (๙) ทำความสะอาดที่วางของขายทุกวันก่อนขาย และเลิกขาย
- (๑๐) ให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกต้องสุลักษณะตามความเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำที่วางของขายของตน
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่น ๆ ให้ต้องด้วยสุลักษณะและเรียบร้อยตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๒๐ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาด ขายทำ ประกอบ ปรุง หรือสะสมอาหาร และสิ่งของอย่างอื่นในตลาด เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อหรือเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจปรากฏว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าตนเป็นพาหะของโรคแล้ว

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

ข้อ ๒๑ ให้เปิดตลาดตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. และให้ปิดตลาดเมื่อถึงเวลา ๒๐.๐๐ น. เว้นแต่จะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในใบอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นพิเศษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดตั้งตลาดหรือใช้สถานที่ใดเป็นตลาด โดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีความผิดและอาจถูกศาลสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่นั้นเป็นตลาดต่อไปตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครข้อหนึ่งข้อใด มีความผิดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งตลาด หรือใช้สถานที่แห่งใดเป็นตลาด หรือผู้รับใบอนุญาตให้เข้าขายของในตลาดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกิน ๑๕ วัน ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมา ๒ ครั้งแล้ว ถ้ากระทำความผิดอีก ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

ข้อ ๒๕ ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดคนใดเป็นโรคติดต่อหรือเป็นพาหะโรคติดต่อ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าถ้าอนุญาตให้เข้าขายของต่อไปจะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตผู้นั้นเสีย

ข้อ ๒๖ บรรดาใบอนุญาตตลาดเอกชนที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ธรรมบุญ เทียนเงิน

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

เรื่องราขอรบไบอนุญาตใช้สถานที่เป็นตลาดเอกชน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย.....

ถนน.....แขวง.....เขต.....

กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ขอยื่นเรื่องราขอนุญาตใช้สถานที่เป็นตลาดเอกชนประจำปี พ.ศ.....

มีชื่อว่า.....ตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก, ซอย.....ถนน.....แขวง.....

เขต.....กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ผู้จัดการตลาดแห่งนี้ คือ.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก, ซอย.....

ถนน.....แขวง.....เขต.....

กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ขอรบรองว่าจะปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และเงื่อนไขที่ได้วางไว้
ทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ผู้ขอจัดตั้งตลาด

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
ใบอนุญาตให้ใช้สถานที่เป็นตลาดเอกชน

ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อนุญาตให้.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก, ซอย..... ถนน..... แขวง.....

เขต..... กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ใช้ตลาดเอกชนมีชื่อว่า..... ตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก, ซอย..... ถนน..... แขวง.....

เขต..... กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

จำนวนที่วางของขาย..... ที่ ค่าธรรมเนียมปีละ..... บาท

ใบรับเงินเล่มที่..... เลขที่..... วันที่..... เดือน.....

พ.ศ.....

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

รายการอนุญาต

พ.ศ.	ว.ด.ป. อนุญาต	ว.ด.ป. สิ้นอายุ	ใบรับเงิน			ลงชื่อ ผู้ว่าราชการ กทม.	ลงชื่อ เจ้าหน้าที่
			เล่มที่	เลขที่	ว.ด.ป.		
		๓๑ ธ.ค.....					
		๓๑ ธ.ค.....					
		๓๑ ธ.ค.....					
		๓๑ ธ.ค.....					

คำเตือน แสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาต

เรื่องราวขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เข้าขายของในตลาดเอกชน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ต.รอก, ซอย.....ถนน.....แขวง.....

เขต.....กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ขอขึ้นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เข้าขายของในตลาด.....

ประจำปี พ.ศ.....ที่วางของขายเลขที่.....ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....

ต.รอก, ซอย.....ถนน.....แขวง.....

เขต.....กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

นามผู้ช่วยขาย (๑).....

(๒).....

ขอรับรองว่าจะปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และเงื่อนไขที่ได้วางไว้
ทุกประการ

(ลงชื่อ).....

ผู้เข้าขายของในตลาด

ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

ใบอนุญาตเข้าขายของในตลาดเอกชน

ใบอนุญาตเล่มที่.....เลขที่.....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร อนุญาตให้.....

อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก, ซอย..... ถนน..... แขวง.....

เขต..... กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

เป็นผู้เข้าขายของในตลาด..... แผงเลขที่.....

ประเภทสินค้า..... ซึ่งตั้งอยู่เลขที่.....

ตรอก, ซอย..... ถนน..... แขวง.....

เขต..... กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์.....

ใบอนุญาตนี้ให้ใช้เฉพาะตัวผู้ถือใบอนุญาตกับผู้ช่วยขาย ๒ คน คือ

๑.

๒.

ค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท ใรับเงิน เล่มที่.....

เลขที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

รายการอนุญาต

พ.ศ.	ว.ค.ป. อนุญาต	ว.ค.ป. สิ้นอายุ	ใรับเงิน			ลงชื่อ ผู้ว่าราชการ กทม.	ลงชื่อ เจ้าหน้าที่
			เล่มที่	เลขที่	ว.ค.ป.		
.....	๓๑ ธ.ค.
.....	๓๑ ธ.ค.
.....	๓๑ ธ.ค.
.....	๓๑ ธ.ค.

คำเตือน แสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ได้รับอนุญาต

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีกฎหมายเรื่องตลาดเอกชนหลายฉบับแยกใช้บังคับอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและเพื่อให้มีกฎหมายใช้บังคับในแนวเดียวกันทั่วเขตกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้